

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium monasticum

Paul <V., Papst>

Constantiae, 1660

Homiliae, evangelia, et orationes, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-140162](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-140162)

ne frater erat Esau Iacob, dicit Dominus, & dilexi Iacob, Esau autem odio habui? & posui montes eius in solitudinem, & hereditatem eius in dracones deserti. Quod si dixerit Idumæa: Destructi sumus, sed reuertentes ædificabimus quæ destructa sunt: Hæc dicit Dominus exercituum: Isti ædificabunt, & ego destruam: & vocabuntur termini impietatis, & populus cui iratus est Dominus vsque in æternum.

Lectio ij.

ET oculi vestri videbunt: & vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israël. Filius honorat patrem, & seruus dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercituum: ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: in quo despeximus nomen tuum? Offertis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: mensa Domini despecta est.

Lectio iij.

SI offeratis cæcum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? Offer illud duci suo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. Et nunc deprecamini vultum Dei vt misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. **Lectio iij.**

Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dñs exercituum: & munus non suscipiā de manu vestra. Ab ortu enim solis vsque ad occasum, magnū est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum.

Ad Vesperas, *Antæ cum Psalmis de Psal. 114. Capitulum, & Hymnus, & Antiphona ad Magnificat, & Oratio, vt in Sabbato ante Dominicam j. Aduentus.*

HOMILIÆ, EVANGELIA, ET ORATIONES,

Cum Antiphonis ad Benedictus, & Magnificat, in Dominicis per ordinem dispositæ, à tertia post Pentecosten vsque ad Aduentum.

DOMINICA III! post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam. **Lectio ix.** Cap. 15. a. 1.

IN illo tempore: Erant appropinquantes ad Iesum publicani, & peccatores, vt audirent illū. Et reliq.

Homilia sancti Gregorij Papæ?

Homil. 34. in Euangel. post initium.

AVdistis in lectione Euangelica, fratres mei, quia peccatores & publicani accesserunt ad Redemptorem nostrum: & non solum ad colloquendum, sed etiam ad con-

ad conuiscendum recepti sunt. Quod videntes Pharisei dedignati sunt. Ex qua re colligitur, quia vera iustitia compassionem habet, falsa iustitia designationem: quamuis & iusti soleant recte peccatoribus dedignari.

Lectio x.

Sed aliud est quod agitur typo superbiæ, aliud quod zelo disciplinæ. Dedignantur etenim, sed non dedignantes: desperant, sed non desperantes: persecutionem commouent, sed amantes: quia etsi foris increpationes per disciplinam exaggerant, intrus tamen dulcedinem per charitatem seruant.

Lectio xj.

Raponunt sibi in animo ipsos plerumque quos corrigunt: meliores existimant eos quoque quos iudicant. Quod videlicet agentes, & per disciplinam subditos, & per humilitatem custodiunt semetipsos. At contra, hi qui de falsa iustitia superbiunt, ceteros quosque despiciunt, nulla infirmantibus misericordia condescendunt; quod se peccatores esse non credunt, eodeterius peccatores fiunt.

Lectio xij.

De quorum profectio numero Pharisei extiterant, qui diiudicantes Dominum quod peccatores susciperet, amenti corde ipsum fontem misericordiæ reprehendebant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescirent; quatenus quod erant agnoscerent, cælestis eos medicus blandis fomentis curat; benignum paradigma obicit, & in eorum corde vulneris tumorem premit.

Sequencia sancti Euangelij secundum Lucam. Cap. 15. a. 1.

In illo tempore: Erant appropinquantes ad Iesum publicani

& peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei, & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Erat ad illos parabolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oues: & si perdiderit vnam ex illis, nonne dimittit nonagintanovem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat eam? Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum, conuocat amicos & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam, quæ perierat? Dico vobis, quod ita gaudium erit in cælo super vno peccatore penitentiam agente, quàm super nonagintanovem iustis, qui non indigent penitentia. Aut quæ mulier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam vnam, nonne accendit lucernam, & euertit domum, & quærit diligenter, donec inueniat? Et cum inuenerit, conuocat amicas & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inueni drachmā, quam perdideram? Ita dico vobis, gaudium erit coram Angelis Dei super vno peccatore penitentiam agente.

Oratio.

Prorector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam; ut te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. Per Dominum.

Ad Benedictus, Añs. Quis ex vobis * homo, qui habet centum oues, & si perdiderit vnam ex illis, nonne dimittit nonagintanovem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat eam? alleluia.

R r 3

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ mulier * habens drachmas decem, & si perdidit drachnam vnam, nonne accendit lucernam, & querit domum, & quærît diligenter donec inueniat?

DOMINICA IIII.

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum

Lucam. *Lectio ix. Cap. 5, a. 1.*

IN illo tempore: Cum turbæ iruerent in Iesum, vt audirent verbum Dei; & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Lib. 4. in Lucam, 5. prope finem.

Vbi Dominus multis imperituit varia genera sanctorum, nec tempore, nec loco potuit ab studio sanandi turbæ cohiberi. Vesper incubuit, sequebantur: stagnum occurrit, vrgebant: & ideo ascendit in Petri nauim. Hæc est illa nauis, quæ adhuc secundum Matthæum fluctuat, secundum Lucam repletur piscibus: vt & principia Ecclesiæ fluctuantis, & posteriora exuberantis agnoscas.

Lectio x.

Pisces enim sunt, qui hanc enauigant vitam. Ibi adhuc discipulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim trepidis, perfectis vigilat. Non turbatur hæc nauis, in qua prudētia nauigat, abest perfidia, fides aspirat. Quemadmodum enim turbari poterat, cui præerat is, in quo Ecclesiæ firmamentum est? Illic ergo turbatio, vbi modica fides: hic securitas, vbi perfecta dilectio.

Lectio xi.

ET si aliis imperatur vt laxent retia sua, soli tamen Petro dici-

tur: Duc in altum; hoc est, in profundum disputationum. Quid enim tam altum, quam altitudinem diuitiarum videre, scire Dei Filium, & professionem diuinæ generationis assumere? Quam licet mens non queat humana plene rationis inuestigatione comprehendere, fidei tamen plenitudo complectitur.

Lectio xij.

Nam etsi non licet mihi scire quemadmodum natus sit: non licet tamen nescire quod natus sit. Serie generationis ignoro: sed auctorem generationis agnosco. Non interfuimus cum ex Patre Dei Filius nasceretur: sed interfuimus cum a Patre Dei Filius diceretur. Si Deo non credimus, cui credemus? Omnia enim quæ credimus, vel visu credimus, vel auditu. Visus sæpe fallitur, auditus in fide est.

Sequentia S. Euangelij secundum Lucam. *Cap. 5, a. 1.*

IN illo tempore: Cum turbæ iruerent in Iesum, vt audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant, & lauabant retia. Ascendens autem in vnam nauim, quæ erat Simonis, rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de nauicula turbas. Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt sociis, qui

qui erant in alia navi vt venirent, & adiungerent eos. Et venerunt, & impleuerunt ambas nauticas, ita vt penè mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus, prociuit ad genua Iesu, dicens: Exi à me, quia homo peccator sum Domine. Stupor enim circumdederat eum, & omnes, qui cum illo erant, in captura piscium, quam ceperant: Similiter autem Iacobum, & Ioannem, filios Zebedæi, qui erant socij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines eris capies. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine: vt & mundi cursus pacificè nobis tuo ordine dirigatur; & Ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona:

Ascendens Iesus * in nauim, & sedens docebat turbas, alleluia.

Ad Magnif. Añs. Præceptor * per totam noctem laborantes nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabo rete.

DOMINICA V.

post Pentecosten.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum. **Lectio ix.** Cap. 5. c. 20.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nisi abundauerit iustitia vestra plùs quàm Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum cælorum. Et reliq.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de ser. Domini in monte, c. 9.

Iustitia Phariseorum est, vt non occidant: iustitia eorum qui intraturi sunt in regnum cælorum, vt non irascantur sine causa. Minimum

est ergo, non occidere: & qui illud soluerit, minimus vocabitur in regno cælorum. Qui autem illud impleuerit, vt non occidat, non continuo magnus erit & idoneus regno cælorum: sed tamen ascendit aliquem gradum: perficietur autem, si nec irascatur sine causa: quod si perfecerit, multò remotior erit ab homicidio.

Lectio x.

Quapropter qui docet vt non irascamur, non soluit legem ne occidamus, sed implet potius: vt & foris, dum non occidimus; & in corde, dum non irascimur, innocentiam custodiamus. Gradus itaque sunt in istis peccatis: vt primò quisque irascatur, & eum motum retineat corde conceptum. Iam si extorserit vocem indignantis ipsa commotio, non significantem aliquid, sed illum animi motum ipsa eruptione testantem, qua feriat ille, cui irascitur: plus est vtiq;e, quam si surgens ira silentio premeretur.

Lectio xi.

SI verò non solum vox indignantis audiat, sed etiam verbum, quo iam certà eius vituperationem, in quem profertur, designet & notet: quis dubitet, amplius hoc esse, quàm si solus indignationis sonus ederetur? Vide nunc etiam tres reatus, iudicij, concilij, & gehennæ ignis. Nam in iudicio adhuc defensionì datur locus.

Lectio xij.

IN concilio autem, quamquam & iudicium esse soleat, tamen quia interesse aliquid hoc loco fateri cogit ipsa distinctio, videtur ad concilium pertinere sententiæ prolatio: quando non iam cum ipso reo agitur, vtrum dampnandus sit; sed inter se, qui

R r 4

qui iudicant, conferunt quo supplicio damnari oporteat, quem constat esse damnandū. Gehenna verò ignis, nec damnationem habet dubiam, sicut iudicium; nec damnati poenam, sicut conciliū: gehenna quippe ignis, certa est damnatio, & poena damnati.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. *Cap. 5. c. 20.*

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nisi abundauerit iustitia vestra plus quam Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum cælorum. Audistis quia dictū est antiquis: Nō occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offers munus tuum.

Oratio.

DEus, qui diligentibus te bona inuisibilia præparasti: infunde cordibus nostris tui amoris affectum; vt te in omnibus, & super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, consequamur. Per Dominum.

Ad Benedict. Añā. Audistis * quia dictū est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio.

Ad Magnif. Añā. Si offers * munus tuum ad altare, & recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersus te, relinque ibi munus tuū ante altare, & vade prius reconcili-

ari fratri tuo: & tunc veniens offers munus tuum, alleluia.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Marcum. Lectorix. Cap. 8. a. 1.

In illo tempore: Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent, Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi, Lib. 6. in Luc. c. 9. post initium.

Posteaquam illa, quæ Ecclesiæ typum accepit, a fluxu curata est sanguinis, posteaquam Apostoli ad euangelizandum regnum Dei sunt destinati, gratiæ cælestis impartitur alimentum. Sed quibus impartitur, aduerte. Non otiosis, non in ciuitate, quasi in synagoga vel sæculari dignitate residentibus, sed inter deserta quærentibus Christum.

Lectorix.

Qui enim non fastidiunt, ipsi excipiuntur à Christo, & cum ipsis loquatur Dei verbum, non de sæcularibus, sed de regno Dei. Et si qui corporalis gerunt vlcera passionis, his medicinam suam libenter indulget. Consequens igitur erat, vt quos à vulnere dolore sanauerat, eos alimoniis spiritualibus & ieiunio liberaret.

Lectorix.

ITaque nemo cibum accipit Christi, nisi fuerit antè sanatus: & illi qui vocantur ad cœnam, prius vocando sanantur. Si claudus fuit, gradiendi facultatem, vt venisset, accepit: si lumine oculorum pri-

uatus,

uatus, domum utique Domini, nisi
refusa luce, intrare non potuit.

Lectio xij.

V Bique igitur mysterij ordo
seruatur, ut prius per remissio-
nem peccatorum vulneribus medici-
na tribuatur, post alimonia mensæ
cælestis exuberet: quamquam non-
dum validioribus hæc turba reficia-
tur alimentis, neque Christi corpore
& sanguine ieiuna solidioris fidei
gorda pascantur. Lacte, inquit, vos
potavi, non esca: nondum enim po-
teratis, sed nec adhuc quidem pote-
stis. In modum lactis quinque sunt
panes: esca autem solidior, corpus
est Christi; potus vehementior, san-
guis est Domini.

Sequentia sancti Evangelij secun-
dum Marcum. Cap. 8. a. 1.

In illo tempore: Cum turba mul-
ta esset cum Iesu, nec haberent
quod manducarent: conuocatis di-
scipulis, ait illis: Misereor super tur-
bam: quia ecce iam triduo sustinent
me, nec habent quod manducent: & si
dimisero eos ieiunos in domum suā,
deficient in via: quidam enim ex eis
de longè venerunt. Et responderunt
ei discipuli sui: Vnde illos quis po-
terit hic saturare panibus in solitu-
dine? Et interrogauit eos: Quot pa-
nes habetis? Qui dixerunt: Septem.
Et præcepit turbæ discumbere su-
per terram. Et accipiens septem pa-
nes, gratias agens fregit, & dabat di-
scipulis suis ut apponerent, & appo-
suerunt turbæ. Et habebāt pisceulos
paucos: & ipsos benedixit, & iussit
apponi. Et manducauerunt, & satu-
rati sunt, & sustulerunt quod supera-
uerat de fragmentis, septem sportas.
Erant autem qui manducauerant,

quasi quatuor millia: & dimisit
eos.

Oratio.

Deus virtutum, cuius est totum
quod est optimū: insere pecto-
ribus nostris amorem tui nominis, &
præsta in nobis religionis augmen-
tum; ut quæ sunt bona, nutrias, ac
pietatis studio, quæ sunt nutrita, cu-
stodias. Per Dominum.

Ad Benedictus, Añ. Cum turba
multa * esset cum Iesu, nec haberent
quod manducarent; conuocatis di-
scipulis, ait illis: Misereor super tur-
bam: quia ecce iam triduo sustinent
me, nec habent quod manducent, all.

Ad Magnif. Añ. Misereor * su-
per turbam: quia ecce iam triduo su-
stinent me, nec habent quod man-
ducent: & si dimisero eos ieiunos,
deficient in via, alleluia.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

Lectio S. Evangelij secundum Mat-
thæum. Lectio 17. Cap. 7. c. 16.

In illo tempore: Dixit Iesus di-
scipulis suis: Attendite a falsis
Prophetis, qui veniunt ad vos in ve-
stimentis ouium, intrinsecus autem
sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarij Episcopi.

In Comment. in Matth. can. 6.

Blandimenta verborū, & man-
suetudinis simulationem ad-
monet fructu operationis ex-
pendi oportere; ut non qualem quis
verbis referat, sed qualem se rebus
efficiat, spectemus: quia in multis
vestitu ouium rabies lupina conte-
gitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tribuli
ficus non generant, & ut iniquæ ar-
bores utilia poma non afferunt: ita
ne in istis quidem consistere docet
boni operis effectum, & idcirco omni-

R 15

acc

nes cognoscendos esse de fructibus.

Lectio x.

Regnum enim cælorum sola verborum officia non obtinent: neque qui dixerit, Domine Domine, heres illius erit. Quid enim meriti est Domino dicere, Domine? Numquid Dominus non erit, nisi fuerit dictus à nobis? Et quæ officij sanctitas est, nominis nuncupatio, cum cælestis regni iter obedientia potius voluntatis Dei, non nuncupatio repectura sit? **Lectio xj.**

Multi mihi dicent in illa die: Domine Domine, nonne in tuo nomine prophetauimus? Et iam nunc pseudoprophetarum fraudulentiam, & hypocritarum simula menta condemnat, qui gloriam sibi ex verbi virtute præsumunt, in doctrinæ prophetia, & dæmoniorum fuga, & istiusmodi operum virtutibus. Atque hinc sibi regnum cælorum pollicentur: quasi verò eorum aliquid proprium sit, quæ loquuntur aut faciunt, & non omnia virtus Dei inuocata perficiat: cum doctrinæ scientiam lectio afferat, dæmonia Christi nomen exagitet. **Lectio xij.**

De nostro igitur est beata illa æternitas promerenda, præstandumque est aliquid ex proprio, vt bonum velimus, malum omne vitemus, totoque affectu præceptis cælestibus obtemperemus, ac talibus officij cogniti Deo sumus: agamusque potius quod vult, quam quod potest gloriemur, repudians eos ac repellens, quos à cognitione sua, opera iniquitatis auerterint.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. Cap. 7. c. 15.

In illo tempore: Dixit Iesus disci-

pulis suis: Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere: Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Domine Domine, intrabit in regnum cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. **Oratio.**

Deus, cuius providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; vt noxia cuncta submoueas, & omnia nobis profutura concedas. Per Dominum.

Ad Benedictus, Añs. Attēdite * à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoscetis eos, alleluia.

Ad Magnificat, Añs. Non potest * arbor bona fructus malos facere, nec arbor mala fructus bonos facere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur, alleluia.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam. **Lectio ix.** Cap. 16. a. 1.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam erat diues, qui habebat villicum: & hic diffamatus est a-

pal

pusd illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Epist. 151. ad Algasiam, quasi. 6. 10. 3.

Si dispensator iniqui mammonæ, Domini voce laudatur, quod dere iniqua sibi iustitiam præpararit; & passus dispendia domini laudat dispensatoris prudentiam, quod aduersus dominum quidem fraudulentem, sed pro se prudenter egerit: quanto magis Christus, qui nullum damnū sustinere potest, & pronus est ad clementiam, laudabit discipulos suos, si in eos qui credituri sibi sunt, misericordes fuerint?

Lectio x.

Denique post parabolam intulit: Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de iniquo mammona. Mammona autem non Hebræorum, sed Syrorum lingua diuitiæ nuncupantur, quod de iniquitate collectæ sint. Si ergo iniquitas bene dispensata vertitur in iustitiam: quanto magis sermo diuinus, in quo nulla est iniquitas, qui & Apostolis creditus est, si bene fuerit dispensatus, dispensatores suos leuabit in celū? **Lect. xj.**

Quamobrem sequitur: Qui fidelis est in minimo, hoc est, in carnalibus; & in multis fidelis erit, hoc est, in spiritualibus. Qui autem in paruo iniquus est, vt non det fratribus ad vtendum, quod à Deo pro omnibus est creatum; iste & in spirituali pecunia diuidenda iniquus erit, vt non pro necessitate, sed pro personis doctrinam Domini diuidat.

Lectio xij.

Si autem, inquit, carnales diuitias, quæ labuntur, non bene dispensatis; veras æternasque diuitias

doctrinæ Dei quis credet vobis? Et si in iis, quæ aliena sunt (alienum autem est à nobis omne, quod sæculi est) infideles fuistis: ea quæ vestra sunt, & propriè deputata homini, quis vobis credere poterit?

Sequentia sancti Euangelij secundum Lucam. Cap. 16. a. 1.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. Et vocauit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciā, quia dominus meus auferet à me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio. Scio quid faciam, vt, cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe cautionē tuam: & sede citò, scribe quinquaginta. Deinde alij dixit: Tu verò quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

Oratio.

Largire nobis, quæ sumus Dñe, semper spiritum cogitandi quæ recta sunt, propitius & agendi: vt qui

sine te esse non possumus, secundum te vivere valeamus. Per Dominum.

Ad Benedict. Añs. Ait Dominus * villico: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ, alleluia.

Ad Magnificat, Añs. Quid faciam, * quia Dominus meus aufert à me villicationem: fodere non valeo, mendicare erubescio: scio quid faciam, vt cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam. **Lectio ix.** Cap. 19. f. 41.

In illo tempore: Cum appropinquaret Iesus Ierusalem, videns ciuitatem fleuit super illam, dicens: Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homil. 39. in Euangelia.

Quod à flente Domino illa Ierosolymorum subuersio describitur, quæ à Vespasiano & Tito Romanis Principibus facta est, nullus qui historiam euersionis eiusdem legit, ignorat. Romani etenim Principes denunciantur, cum dicitur: Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo.

Lectio x.

Hoc quoque quod additur: Non relinquent in te lapidem super lapidem: etiam iam ipsa eiusdem ciuitatis transmigratio testatur; quia cum nunc in eo loco constructa est, vbi extra portam fuerat Dominus crucifixus, prior illa Ierusalem, vt dicitur, funditus est euerſa.

Lectio xj.

Cvi ex qua culpa euersionis suæ poena fuerit illata, subiungitur: Eo quod non cognoueris tempus visitationis tuæ. Creator quippe hominum per incarnationis suæ mysterium hanc visitare dignatus est; sed ipsa timoris & amoris illius recordata non est. Vnde etiam per Prophetam in increpatione cordis humani aues cæli ad testimonium deducuntur, dum dicitur: Miluus in cælo cognouit tempus suum, turtur & hirundo & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium Domini.

Lectio xij.

Fleuit etenim prius Redemptor ruinam perfidæ ciuitatis, quam ipsa sibi ciuitas non cognoscebat esse venturam. Cui à flente Domino rectè dicitur: Quia si cognouisses, & tu; subaudi, fletes; quæ modò, quia nescis quod imminet, exultas. Vnde & subditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptatibus daret, & ventura mala non prospiceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei poterant, habebat.

Sequentia sancti Euangelij secundum Lucam. Cap. 19. f. 41.

In illo tempore: Cum appropinquaret Iesus Ierusalem, videns ciuitatem fleuit super illam, dicens: Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te: & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te: & coangustabunt te vndique: & ad terram prosternerent te, & filios tuos, qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem;

idem : eo quod non cognoueris tem-
pus visitationis tuæ. Et ingressus in
templum, cœpit eicere vendentes
in illo, & euentes, dicens illis : Scri-
ptum est : Quia domus mea domus
orationis est. Vos autem fecistis il-
lam speluncam latronum. Et erat
docens quotidie in templo. **Oratio.**

PAteant aures misericordiæ tuæ,
Domine, precibus supplicantiū :
& vt petentibus desiderata conce-
das : fac eos, quæ tibi sunt placita,
postulare Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Añs. Cũ appro-
pinquaret * Dominus Ierusalem, vi-
dens ciuitatem, fleuit super illam, &
dixit : Quia si cognouisses, & tu :
quia venient dies in te, & circumda-
bunt te inimici tui vallo, & circum-
dabunt te, & coangustabunt te vñdi-
que, & ad terram prosternerunt te : eo
quod non cognouisti tempus visita-
tionis tuæ, alleluia.

Ad Magnificat, Añs. Scriptum
est * enim : Quia domus mea domus
orationis est cunctis gentibus : vos
autem fecistis illam speluncam la-
tronum : & erat quotidie docens in
templo.

**DOMINICA X.
post Pentecosten.**

**Lectio S. Euangelij secundũ
Lucam.**

Lectio ix. Cap. 18. b. 9.

IN illo tempore : Dixit Iesus ad
quosdam, qui in se confidebant
tamquam iusti, & aspernabatur cete-
ros, parabolam istam : Duo homines
ascenderunt in templum vt orarent :
vnus Phariseus, & alter Publicanus.
Et reliqua.

**Homilia S. Augustini Episcopi.
Ser. 36. de verbis Domini, circa med.**

DIceret saltem Phariseus :
Non sum sicut multi homi-
nes. Quid est, ceteri homi-
nes, nisi omnes præter ipsum ? Ego,
inquit, iustus sum, ceteri peccatores.
Non sum sicut ceteri homines, iniu-
sti, raptores, adulteri. Et ecce tibi ex
vicino publicano maioris timoris
ocasio. Sicut, inquit, publicanus
iste. Ego, inquit, solus sum : iste de
ceteris est. Non sum, inquit, talis,
qualis iste, per iustitias meas, quibus
iniquus non sum. **Lectio x.**

IEiuno bis in sabbato, decimas do-
minum quæ possideo. Quid ro-
gauerit Deum, quare in verbis eius;
nihil inuenies. Ascendit orare : no-
luit Deum rogare, sed se laudare. Pa-
rum est, nõ Deum rogare, sed se lau-
dare; insuper & roganti insultare.

Lectio xj.

Publicanus autem de longinquo
stabat, & Deo tamen ipse pro-
pinquabat : cordis conscientia eum
remouebat, pietas applicabat. Pu-
blicanus autem de longinquo stabat,
sed Dominus eum de propinquo at-
tendebat. Excelsus enim Domi-
nus, & humilia respicit: excelsos au-
tem, qualis erat ille Phariseus, à
longe cognoscit. Excelsa quidem
Deus à longè cognoscit, sed non
ignoscit.

Lectio xij.

ADhuc audi humilitatem publi-
cani. Parum est, quia de lon-
ginquo stabat; nec oculos suos ad
cælum leuabat : vt aspiceretur, non
aspiciebat : respicere sursum non au-
debat : premebat conscientia, spes
subleuabat. Adhuc audi : percutie-
bat pectus suum. Pœnas à seipso exi-
gebat : propterea Dominus confiten-
ti

ti parcebat. Percutiebat pectus suum, dicens: Domine, propitius esto mihi peccatori. Ecce qui rogat. Quid miraris, si De^o ignoscit, quando ipse agnoscit?

Sequentia sancti Evangelij secundum Lucam. Cap. 18. b. 9.

In illo tempore: Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidebant tamquam iusti, & aspernabantur ceteros, parabolam istam: Duo homines ascenderunt in templum ut orarent: vnus Phariseus, & alter publicanus. Phariseus stans, hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri homines: raptores, iniusti, adulteri: velut etiã hic publicanus. Ieiuno bis in sabbato: decimas de omnium quæ possideo. Et publicanus à longè stans, nolebat nec oculos ad cælum leuare: sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

Oratio.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime & miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam; ut ad tua promissa currentes, cælestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum.

Ad Benedictus, Añs. Stans à longè * publicanus, nolebat oculos ad cælum leuare, sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori.

Ad Magnific. Añs. Descendit hic * iustificatus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA XII

post Pentecosten.

Lectio sancti Evangelij secundum Marcum. **Lectio ix.** Cap. 7. d. 21.

In illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapo'eos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homil. 10. lib. 1. in Ezech. ante med.

Quid est, quod creator omnium Deus, cum surdum & mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, & expuens linguam eius tetigit? Quid per digitos Redemptoris, nisi dona sancti Spiritus designantur? Vnde cum in alio loco eiecisset dæmonium, dixit: Si in digito Dei eicio dæmonia, profecto peruenit in vos regnum Dei. Qua de re per Euangelistam alium dixisse describitur: Sic ego in Spiritu Dei eicio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei. Ex quo vtroque loco colligitur, quia digitus Spiritus vocatur.

Lectio x.

Digitos ergo in aurículas mitte-
re, est per dona Spiritus sancti mentem surdi ad obediendum aperire. Quid est verò, quod expuens linguam eius tetigit? Saliua nobis est ex ore Redemptoris, accepta sapientia in eloquio diuina. Saliua quippe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia, quæ ipse est, dum lingua nostra tangitur, mox ad prædicationis verba formatur.

Lectio xj.

Qui suspiciens in cælum, ingemuit: non quod ipse necessarium gemitum haberet, qui dabat quod postulabat: sed nos ad eum gem-

Oratio.

gemere, qui cælo præsidet, docuit: ut & aures nostræ per donum Spiritus sancti aperiri, & lingua per saluam oris, id est, per scientiam diuinæ locutionis, solui debeat ad verba prædicationis.

Lectio xij.

C Vi mox, ephphetha, id est, adaperire, dicitur: & statim apertæ sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius. Quia in re notandum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendum apertæ fuerint, ex subsequenti proculdubio etiam linguæ eius vinculum soluitur: ut bona quæ ipse fecerit, etiam faciendâ aliis loquatur. Vbi bene additur: Et loquebatur rectè. Ille enim rectè loquitur, qui prius obediendo fecerit, quæ loquendo admonet esse faciendâ.

S equentia sancti Evangelij secundum Marcum. Cap. 7. d. 31.

I n illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum & mutum, & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius: & expuens, tetigit linguam eius: & suspiciens in cælum, ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est adaperire. Et statim apertæ sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius, & loquebatur rectè. Et præcepit illis ne cui dicerent. Quamto autem eis præcipiebat, tanto magis plius prædicabant: & eo ampliùs admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit: & surdos fecit audire, & mutos loqui.

O Mnipotens sempiterne Deus, qui abundantia pietatis tuæ, & merita supplicum excedis & vota: effunde super nos misericordiam tuam; ut dimittas quæ conscientia metuit, & adicias quod oratio non præsumit. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transisset Dominus fines Tyri, surdos fecit audire, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio 12. Cap. 10. c. 32.

I n illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophetæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presb.

Lib. 3. cap. 43. in Luc. 10.

N On oculi Scribarum & Phariseorum, qui corpus tantum Domini videre; sed illi beati oculi, qui eius possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruulorum, quibus & se & Patrem Filius reuelare dignatur. Abraham exultauit ut videret diem Christi: & vidit, & gauisus est. **Lect. 2.**

I saias quoque, & Michæas, & multi alij Prophetæ viderunt gloriam Domini: qui & propterea Videntes sunt appellati: sed hi omnes à longè aspicientes & salutantes,

per

per speculum & in ænigmate videntur. Apostoli autem in præsentia-
rum habentes Dominum, conue-
scentesque ei, & quæcumque voluif-
sent interrogando dicentes, nequa-
quam per Angelos, aut varias visionū
species opus habebant doceri.

Lectio xj.

QVos verò Lucas multos Pro-
phetas & reges dicit, Matthæ-
us apertius Prophetas & iustos ap-
pellat. Ipsi sunt enim reges magni:
quia tentationum suarum moribus
non consentiendo succumbere, sed
regendo præesse nouerunt. Et ecce
quidam Legisperitus surrexit, ten-
rans eum, & dicens: Magister, quid
faciendo vitam æternam possidebo?

Lectio xij.

Legisperitus, qui de vita æterna
Dominum tentans interrogat,
occasionem, vt reor, tentandi de ipsis
Domini sermonibus sumpsit, vbi ait:
Gaudete autem quodd nomina vestra
scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua ten-
tatione declarat, quàm vera sit illa
Domini confessio, qua Patri loquitur:
Quod abscondisti hæc à sapien-
tibus & prudentibus, & reuelasti ea
paruulis.

Sequentia sancti Euangelij secun-
dum Lucam. Cap. 10. d. 23.

In illo tempore: Dixit Iesus di-
scipulis suis: Beati oculi, qui vi-
dent quæ vos videtis. Dico enim vo-
bis, quod multi Prophetæ, & reges
vulnerunt videre quæ vos videtis, &
non viderunt; & audire quæ audie-
tis, & non audierunt. Et ecce quidā
Legisperitus surrexit tentans illū,
& dicens: Magister quid faciendo
vitam æternam possidebo? At ille di-
xit ad eum: In lege quid scriptum

est? Quomodo legis? Ille respon-
dens, dixit: Diliges Dominum De-
um tuum ex toto corde tuo, & ex to-
ta anima tua, & ex omnibus viribus
tuis, & ex omni mente tua: & proxi-
mum tuum sicut teipsum. Dixitque
illi: Rectè respondisti: hoc fac, &
viues. Ille autem volens iustificare
seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est
meus proximus? Suscipiens autem
Iesus, dixit: Homo quidam descende-
bat ab Ierusalem in Iericho, & inci-
dit in latrones, qui etiam despoliaue-
runt eum: & plagis impositis abie-
runt semiuivum relicto. Accidit au-
tem vt sacerdos quidam descenderet
eādem via: & viso illo præteriiit. Si-
militer & Leuita, cum esset secus lo-
cum, & videret eum, pertransiit. Sa-
maritanus autē quidam iter faciens,
venit secus eum: & videns eum, mi-
sericordia motus est. Et appropians,
alligauit vulnera eius, infundens ole-
um, & vinum: & imponens illum in
iumentum suum, duxit in stabulum,
& curam eius egit. Et altera die pro-
tulit duos denarios, & dedit stabula-
rio, & ait: Curam illius habe: & quod-
cumque supererogaueris, ego cum
rediero reddam tibi. Quis horum
trium videtur tibi proximus fuisse
illi, qui incidit in latrones? At ille di-
xit: Qui fecit misericordiam in illū.
Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac simi-
liter.

Oratio.

Omnipotēs & misericors Deus,
de cuius munere venit, vt tibi à
fidelibus tuis dignè & laudabiliter
seruiatur: tribue quæsumus nobis;
vt ad promissiones tuas sine offenso-
ne curramus. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magister, * quid faciendo, vitam æ-
ternam

heram possidebo? at ille dixit ad eum: In Lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnif. Añā. Homo quidam * descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt, seminiuo relicto.

DOMINICA XIII.

post Pentecostem.

Lectio 5. Evangelij secundum Lucam. **Lectio ix.** Cap. 17. c. 11.

In illo tempore: Dum iret Iesus in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliq. Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. quest. Evangel. c. 40.

DE decem leprosis, quos Dominus ita mundavit, cum ait: Ite, ostendite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut cum irent, munderentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia præstitit, inuenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam & illum à lepra mundaerat, cui dixit: Vade, ostende te sacerdotibus, & offer pro te sacrificium, quod præcepit Moyses, in testimonium illis.

Lectio x.

Quærendum igitur est, quid ipsa lepra significet: non enim sanati, sed mundati dicuntur, quia caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis sensuum atque membrorum. Leprosi ergo non absurdè intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt impe-

ritiam suam, sed pro summa peritia proferunt in lucem, & iactantia sermonis ostentant.

Lectio xi.

NVlla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermiscet. Vera ergo falsis inordinatè permixta, in vna disputatione vel narratione hominis, tamquam in vnus corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora varitantem atque maculantem.

Lectio xij.

HI autem tam vitantes sunt Ecclesie, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent: sicut isti decem steterunt à longè, & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. Nam & quod præceptorem vocant, quo nomine nescio utrū quicquam Dñm interpellauerit pro medicina corporali; satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Sequentia S. Evangelij secundum Lucam. **Cap. 17. c. 11.**

In illo tempore: Dum iret Iesus in Ierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt à longè: & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Vnus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem

S

decem

decem mundati sunt? & nouem ubi sunt? Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade: quia fides tua te saluum fecit.

Ordio.

O Mnipotens sempiterne Deus, da nobis fidei, spei, & charitatis augmentum: & vt mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod precipis. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transiret * Iesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe, & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri.

Ad Magnificat, Ana. Vnus autē * ex illis, vt vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, alleluia.

DOMINICA XIV.

post Pentecosten.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum. **Lectio ix.** Cap. 6. c. 24.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis seruire. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de ser. Domini in mont. c. 14.

Nemo potest duobus dominis seruire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens: Aut enim vnum odio habebit, & alterum diligit: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo seruire, & mammonæ. **Lectio x.**

Mammona apud Hebræos diuitiæ appellari dicuntur. Congruit & Punicum nomē: nam lucrum

Punicè mammon dicitur. Sed qui seruit mammonæ, illi vtique seruit, qui rebus istis terrenis merito suæ peruersitatis præpositus, magistratus huius sæculi a Domino dicitur.

Lectio xi.

Aut enim vnum odio habebit homo, & alterum diligit, id est, Deum: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum & perniciosum dominum, quisquis seruit mammonæ: sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, & non eum diligit. Quis enim est qui diligit diabolum? sed tamen patitur. **Lectio xij.**

Ideo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis: ne forte, quamuis iam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, & ad ipsa conquirenda, nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur: id est, vt, cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus; & ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. **Cap. 6. c. 24.**

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis seruire: aut enim vnum odio habebit, & alterum diligit: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo seruire, & mammonæ. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam elca;

esca: & corpus plus quam vestimen-
tum? Respicite volatilia cæli, quo-
niam non serunt, neq; metunt, neq;
congregant in horrea: & Pater vester
cælestis pascit illa. Nonne vos magis
pluris estis illis? Quis autē vestram
eogitans, potest adiciere ad staturā
suam cubitum vnum? Et de vesti-
mento quid solliciti estis? Considera-
te lilia agri, quomodo crescunt: non
laborant, neq; nent. Dico autem vo-
bis, quoniam nec Salomon in omni
gloria sua coopertus est sicut vnū ex
istis. Si autem fœnum agri, quod ho-
die est, & cras in clibanum mittitur,
Deus sic vestit: quanto magis vos
modicæ fidei? Nolite ergo solliciti
esse, dicentes: Quid manducabimus,
aut quid bibem⁹, aut quo operiemur?
Hæc enim omnia gentes inquirunt.
Scit enim Pater vester, quia his om-
nibus indigetis. Quærite ergo pri-
mū regnū Dei, & iustitiam eius: &
hæc omnia adiiciētur vobis. *Oratio.*

Custodi Domine, quæsumus,
Ecclesiam tuam propitiatione
perpetua: & quia sine te labitur hu-
mana mortalitas; tuis semper auxi-
liis & abstrahatur à noxiis, & ad sa-
lutaria dirigatur. Per Dominum.

Ad Bened. Añā. Nolite * solliciti es-
se, dicentes: Quid manducabimus,
aut quid bibemus? scit enim Pater
vester, quid vobis necesse sit, allel.

Ad Magnif. Añā. Quærite * primū
regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc
omnia adiciētur vobis, alleluia.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

*Lectio S. Euangelij secundū Lu-
cam. Lectio 12. Cap. 7. b. 11.*

In illo tempore: Ibat Iesus in ci-
uitatem, quæ vocatur Naim: &

ibant cum eo discipuli eius, & turba
copiosa. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.
Ser. 44. de verbis Domini, circa init.

DE iuvene illo resuscitato
gausita est mater vidua: de
hominibus in spiritu quoti-
die suscitatis gaudet mater Ecclesia.
Ille quidem mortuus erat corpore:
illi autem mente. Illius mors visi-
bilis visibiliter plangebatur: illorum
mors inuisibilis nec quærebatur,
nec videbatur. Quæsiuit ille, qui
nouerat mortuos, qui poterat facere viuos.
Nisi enim ad mortuos suscitandos
venisset, Apostol⁹ non diceret: Surge
qui dormis, & exurge à mortuis, &
illuminabit te Christus. *Lectio x.*

Tres autem mortuos inueni-
mus à Domino resuscitados vi-
sibiliter, millia inuisibiliter. Quot
autem mortuos visibiliter suscitaue-
rit, quis nouit? Non enim omnia,
quæ fecit, scripta sunt. Ioannes hoc
dixit: Multa alia fecit Iesus: quæ si
scripta essent, arbitror totum mun-
dum non posse libros capere. Multi
ergo sunt alij sine dubio suscitati,
sed non tres frustra commemorati.

Lectio xj.

Domin⁹ enim noster Iesus Chri-
stus, ea quæ faciebat corpora-
liter, etiam spiritaliter volebat in-
telligi. Neq; enim tantum miracula
propter miracula faciebat: sed vt il-
la quæ faciebat, mira essent viden-
tibus, vera essent intelligentibus.
Quemadmodum qui videt litteras in
codice optimè scripto, & non nouit
legere, laudat quidem antiquarij ma-
num, admirans apicum pulchritu-
dinem: sed quid sibi veliat, quid
indi-

Sf 2

inducunt illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor.

Lectio xij.

Alius autem & laudat artificium, & capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum quia facta sunt: alij verò & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Sequentia sancti Evangelij secundum Lucam. Cap. 7. b. 11.

In illo tempore: Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. (Hi autem, qui portabant, steterunt.) Et ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit qui erat mortuus, & cepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes: Quia propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitauit plebem suam.

Oratio.

Eccelesiam tuam, Domine, miseratio continuata mundet & muniat: & quia sine te non potest salua consistere, tuo semper munere gubernetur. Per Dominum,

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Iesus* in ciuitatem quæ vocatur Naim: & ecce defunctus efferebatur filius vnicus matri suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Propheta magnus* surrexit in nobis, & quia Deus visitauit plebem suam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam. Lectio ix. Cap. 14. a. 1.

In illo tempore: Cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Lib. 7. in Luc. c. 14.

Curatur hydropicus, in quo fluxus carnis exuberans animæ grauabat officia, spiritus extinguebat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo conuiuio nuptiali appetentia loci superioris arcetur: clementer tamen, vt persuasio humanitatis asperitatem coercitionis excluderet, ratio proficeret ad persuasionis effectum, & correctio emendaret affectum.

Lectio x.

Hic quasi proximo limine humanitas copulatur: quæ ita Dominicæ sententiæ definitione distinguitur, si in pauperes & debiles coneratur: nam hospitalem esse remuneraturis, affectus auaritiæ est. Postremo iam quasi emeritæ militiæ viro contemnendarum stipendium præscribitur facultatum: quod neque ille, qui studiis intentus inferioribus possessiones sibi terrenas coëmit,

regnum

regnum cæli possit adipisci, cum Dominus dicat: Vende omnia tua, & sequere me.

Lectio xj.

N Ec ille, qui emit boues: cum Elifæus occiderit, & populo diuiserit quos habebat: & ille qui duxit vxorem, cogiret quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo coniugium reprehendatur, sed quia ad maiorem honorem vocetur integritas: quoniam mulier innupta & vidua cogitat quæ sunt Domini, vt sit sancta corpore & spiritu.

Lectio xij.

S Ed vt in gratiam, vt suprâ cum viduis, ita nunc etiam cum coniugibus reuertamur: non refugimus opinionem, quam sequuntur plerique, vt tria genera hominum a consortio magnæ illius cœnæ æstimmus excludi: Gentilium, Iudæorum, Hæreticorum. Et ideo Apostolus auaritiâ dicit esse fugiendam: ne impediti more Gentili, iniquitate, malitiâ, impudiciâ, auaritiâ, ad regnum Christi peruenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei.

Sequentia S. Euangelij secundum Lucam: Cap. 14. a. 1.

I N illo tempore: Cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens: Si licet Sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit: Cuius vestrum aſinus aut bos in puteum caderet, & non continuo extrahet illum

die Sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne fortè honoratior te sit inuitatus ab illo: & veniens is, qui te & illum vocauit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere, sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in nouissimo loco: vt, cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

Oratio.

T Va nos, quæsumus Dñe, gratia semper & præueniat & sequatur: ac bonis operibus iugiter præstet esse intentos. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum intraret Iesus * in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem: ecce homo quidam hydropicus erat ante illum: ipse vero apprehensum sanauit eum, ac dimisit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vocatus * fueris ad nuptias, recumbe in nouissimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit: Amice, ascende superius: & erit tibi gloria coram simul discumbentibus, alleluia.

DOMINICA XVII:

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum. Lectio ix. Cap. 23. d. 35.

I N illo tempore: Accesserunt ad Iesum Pharisei: & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum

Sf 3

datum

datum magnum in lege? Et reliqua.
Homilia S. Ioannis Chrysostomi.
Homilia 72. in Matth.

S Adducæis confusis, Pharisei
rursus aggrediuntur: cumque
quiescere oporteret, decertare
voluerunt; & legis peritiam prosi-
tentem præmittunt, non discere, sed
tentare cupientes: ac ita interro-
gant, Quodnam primum mandatum
in Lege sit. Nam cum primum illud
sit, Diliges Dominum Deum tuum:
putantes causas sibi allaturum ad
mandatum hoc corrigendū, aliquid
addendo, quoniā Deum se faciebat,
hoc modo interrogant.

Lectio x.

Quid igitur Christus? Ut osten-
dat idcirco ad hæc eos deue-
nisse, quia nulla in eis esset charitas,
sed inuidiæ liuore tabescerent: Di-
liges, inquit, Dominum Deum tu-
um: hoc primum & magnum man-
datum est. Secundum autem simile
huic: Diliges proximum tuum si-
cut teipsum.

Lectio xj.

Quamobrem simile est huic?
quoniam hoc illud inducit, &
ab illo rursus munitur. Quicumque
enim malè agit, odio habet lucem, &
non venit ad lucem. Et rursus: Dixit
insipiens in corde suo, Non est Deus;
Deinde sequitur: Corrupti sunt, &
abominabiles facti sunt in studiis
suis. Et iterum: Radix omnium ma-
lorum auaritia est: quam quidam ap-
petentes, errauerunt à fide. Et, Qui
diligat me, mandata mea seruabit:
quorum caput & radix est, Diliges
Dñm Deum tuum, & proximum tu-
um sicut teipsum.

Lectio xij.

Si ergo diligere Deum, diligere
proximū est: (nam si diligis me,

ô Petre, inquit, pascce oues meas) si
etiam dilectio proximi facit ut man-
data custodias: merito ait in his totā
Legē & Prophetas pēdere. Et quem-
admodum in superioribus, cum de
resurrectione interrogaretur, plus
docuit quā tentantes petebant: sic
in hoc loco de primo interrogatus
mandato, secundum etiam non valde
quā primum inferius, sponte ar-
tulit: secundum enim est primo si-
mile. Ita occultè insinuauit, odio
illos ad quærendum incitari. Chasti-
tas enim, inquit, non æmularur.

Sequentia S. Euangelij secundum
Matthæum. Cap. 22. d. 35.

In illo tempore: Accesserunt ad
Iesum Pharisei: & interrogauit
eum vnus ex eis legis doctor, tentans
eum: Magister, quod est mandatum
magnum in Lege? Ait illi Iesus: Dili-
ges Dominum Deum tuum ex toto
corde tuo, & in tota anima tua, & in
tota mente tua. Hoc est maximum
& primum mandatum. Secundum
autem simile est huic: Diliges pro-
ximum tuum, sicut teipsum. In his
duobus mandatis vniuersa lex pen-
det, & prophetæ. Congregatis au-
tem Phariseis, interrogauit eos Ie-
sus, dicens: Quid vobis videtur de
Christo? Cuius filius est? Dicunt ei:
Dauid. Ait illis: Quomodo ergo
Dauid in spiritu vocat eum Do-
minum, dicens: Dixit Dominus Do-
mino meo: sede à dextris meis, do-
nec ponam inimicos tuos scabel-
lum pedum tuorum? Si ergo Dauid
vocat eum Dominum, quomodo
filius eius est? Et nemo poterat ei
respondere verbum: neque ausus
fuit quisquam ex illa die eum am-
plius interrogare.

Oratio.

Oratio.

LECTIO XI.

DA quæsusus Domine, populo tuo diabolica vitare contagia; & te solum Deum pura mente sectari. Per Dominum.

Ad Bened. Añā. Magister, * quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Iesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnif. Añā. Quid vobis videtur * de Christo? cuius filius est? Dicunt ei omnes: David. Dicite eis Iesus: Quomodo David in spiritu vocat eum Dñm, dicens: Dixit Dñs Domino meo, Sede à dextris meis? **DOMINICA XVIII.**

post Pentecosten.

LECTIO S. Euangelij secundum Matthæum. LECTIO IX. Cap. 9. a. 1.

IN illo tempore: Ascendens Iesus in nauculam, transfretavit, & venit in ciuitatem suam. Et reliqua. **HOM. S. Petri Chrysologi. Ser. 50.**

CHRISTUM in humanis actibus diuina gessisse mysteria, & in rebus visibilibus inuisibilia exercuisse negotia, lectio hodierna monstrauit. Ascendit, inquit, in nauculam, & transfretavit, & venit in ciuitatē suam. Nonne ipse est, qui fugatis fluctibus, maris profunda nudauit, vt Israëliticus populus inter stupentes vndas sicco vestigio velut montiū cōcaua pertrāsiret? **LECT. 2.**

Nonne hic est, qui Petri pedibus marinos vertices inclinauit, vt inter liquidum humanis gressibus solidum præberet obsequium? Et quid est, quod ipse sibi sic maris denegat seruitutem, vt breuissimi lacus transitum sub mercede nautica transfretaret? Ascendit, inquit, in nauculam, & transfretavit.

ET quid mirū, fratres? Christus venit suscipere infirmitates nostras, & suas nobis conferre virtutes: humana quærere, præstare diuina: accipere iniurias, reddere dignitates: ferre rædia, referre sanitates: quia medicus, qui non fert infirmitates, curare nescit; & qui non fuerit cum infirmo infirmatus, infirmo non potest conferre sanitatem. **LECTIO XII.**

CHRISTUS ergo, si in suis manifestaret virtutibus, commune cum hominibus nil haberet: & nisi impleisset carnis ordinem, carnis in illo esset otiosa susceptio. Ascendit, inquit, in nauculam, & transfretavit, & venit in ciuitatem suam. Creator rerum, Orbis Dominus, posteaquam se propter nos nostra angustauit in carne, cœpit habere humanam patriam, cœpit ciuitatis Iudaicæ esse ciuis, parentes habere cœpit parentum omnium ipse parens: vt inuitaret amor, attraheret charitas, vinciret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus disperferat, fecerat vis potestatis extorres.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum, Cap. 9. a. 1.

IN illo tempore: Ascendens Iesus in nauculam, transfretavit & venit in ciuitatem suam. Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide fili: remittuntur tibi peccata tua. Ecce quidam de Scribis dixerunt intra se: Hic blasphemat. Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua; an dicere: Surge

Surge, & ambula? Vt autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turbæ timuerunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

Oratio.

Dirigat corda nostra, quæsumus Domine, tuæ miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per Dominum.

Ad Benedictus, Añs. Dixit Dominus * paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

Ad Magnificat, Añs. Tulit ergo * paralyticus lectum suum, in quo iacebat, magnificans Deum: & omnis plebs, vt vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX.

post Pentecosten.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum. **Lectio ix.** Cap. 22 a. 1.

In illo tempore: Loquebatur Iesus principibus sacerdotum & Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 38. in Euang. post init.

Sapientiam iam me dixisse memini, quod plerumque in sancto Euangelio regnum cælorum præfens Ecclesia nominatur: congregatio quippe iustorum, regnum cælorum dicitur. Quia enim per Prophetam Dominus dicit: Cælum mihi sedes est: & Salomon ait: Anima iusti sedes sapientiæ: Paulus etiam dicit

Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam: aliquando colligere debemus, quia si Deus sapientia, anima autem iusti, sedes sapientiæ; dum cælum dicitur sedes Dei, cælum ergo est anima iusti. Hinc per Psalmistam de sanctis prædicatoribus dicitur: Cæli enarrant gloriam Dei.

Lectio x.

Regnum ergo cælorum est Ecclesia iustorum: quia dum cælum corda in terra nil ambiunt, per hoc quod ad superna suspirant, iam in eis Dominus quasi in cælestibus regnat. Dicitur ergo: Simile est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Iam intelligit charitas vestra, quis est iste Rex Regis filij pater; ille nimirum, cui Psalmista ait: Deus iudicium tuum Regi da, & iustitiam tuam filio Regis.

Lectio xi.

Qui fecit nuptias filio suo: Tunc enim Deus Pater Deo Filio suo nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit, quando Deum ante sæcula fieri voluit hominem in fine sæculorum. Sed quia ex duabus personis fieri solet ista nuptialis coniunctio; absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam Dei & hominis Redemptoris nostri Iesu Christi, ex duabus personis credamus vnitæ.

Lectio xij.

Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existere dicimus: sed ex duabus personis compositum credi, vt nefas, vitamus. Apertiùs ergo atque securiùs dici potest, quia in hoc Pater Regi Filio nuptias fecit, quo ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociavit

fociauit. Vterus autem genitricis Virginis, huius sponsi thalamus fuit. Vnde & Psalmista dicit: In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. Cap. 22. a. 1.

In illo tempore: Loquebatur Iesus principibus sacerdotum & Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolebant venire. Iterum misit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis: Ecce pradium meum paraui, tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt; & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam: reliqui verò tenuerunt seruos eius, & contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorū succendit. Tunc ait seruis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intrauit autem rex vt videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intraisti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eū

in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci verò electi.

Oratio.

Omnipotens & misericors Deus, vniuersa nobis aduersantia propitiatus exclude: vt mente & corpore pariter expediti, quæ tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per Dñm. **Ad Benedictus, Antiphona.** Dicite * inuitatis: Ecce pradium meū paraui, venite ad nuptias, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intrauit * autem rex, vt videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali, & ait illi: Amice, quomodo huc intraisti, non habens vestem nuptialem?

DOMINICA XX.

post Pentecosten.

Lectio S. Euangelij secundum Ioannem. **Lectio ix.** Cap. 4. f. 48.

In illo tempore: Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homil. 28. in Euangelio.

Lectio sancti Euangelij, quam modò, fratres, audistis, expositione non indiget: sed ne hanc taciti præterisse videamur, exhortando potius, quam exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodò de expositione video esse requirendum, cur is, qui ad salutem filio petendam venerat, audiuit Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutē filio quærebat, proculdubio credebatur: neque enim ab eo quæretet salutem, quem non crederet Saluatorem. **Lectio xi.**

Quare ergo dicitur: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis: Si

ditis: qui ante credidit, quam signa videret? Sed mementote quid petiit: & aperte cognoscetis, quia in fide dubitauit. Poposcit namque, ut descenderet, & sanaret filium eius. Corporalem ergo praesentiam Domini querebat, qui per spiritum nusquam deest.

Lectione xj.

Minus itaque in illum credidit, quem non putauit posse salutem dare, nisi praesens esset & corpore. Si enim perfecte credidisset, proculdubio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus. Ex magna ergo parte diffusus est, qui virtutem non dedit maiestati, sed praesentiae corporali.

Lectione xij.

Salutem itaque filio petiit, & tamen in fide dubitauit: quia eum ad quem venerat, & potentem ad curandum credidit, & tamen morienti filio esse absentem putauit. Sed Dominus, qui rogatur ut vadat: quia non desit ubi inuitatur, indicat: solo iussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creauit.

Sequentia S. Euangelij secundum Ioannem. Cap. 4. f. 46.

In illo tempore: Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset, quia Iesus adueniret a Iudaea in Galilaeam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine, descende priusquam moriatur filius meus. Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus viuunt. Credit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nunciaue-

runt dicentes, quia filius eius viuebat. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus viuunt: & credidit ipse, & domus eius tota.

Oratio.

Largire, quaesumus Domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus, & pacem: ut pariter ab omnibus mudentur offensis, & securi tibi mente deseruiant. Per Dominum.

Ad Benedictus, Ant. Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum: hic cum audisset quod Iesus veniret in Galilaeam, rogabat eum, ut sanaret filium eius.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognouit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Iesus: Filius tuus viuunt: & credidit ipse, & domus eius tota.

D O M I N I C A X X I.

post Pentecosten.

Lectione S. Euangelij secundum Matthaeum. *Lectione ix.* Cap. 18. c. 23.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Assimilatum est regnum celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Matth. c. 18.

Familiaris est Syris, & maxime Palaestinis, ad omnem sermonem suum parabolas iungere: ut quod per simplex praeceptum teneri ab auditoribus non potest, per similitudinem exemplaeque teneatur. Praecepit itaque Dominus Petro sub comparatione regis & domini, & serui, qui debitor decem millium ta-

lento,

lentorum à domino rogans veniam impetrauerat, vt ipse quoque dimittat conseruis suis minora peccantib⁹.

Lectio x.

SI enim ille rex & dominus seruo debitori decem millia talentorum tam facile dimisit: quanto magis serui conseruis suis debent minora dimittere? Quod vt manifestius fiat, dicamus sub exemplo. Si quis nostrum commiserit adulteriū, homicidium, sacrilegium; maiora crimina decem millium talentorum rogantibus dimittuntur, si & ipsi dimittant minora peccantibus. **Lect. xj.**

SIn autem ob factam contumeliam simus implacabiles, & propter amarum verbum peepetes habeamus discordias: nonne nobis videmur recte redigendi in carcerem, & sub exemplo operis nostri hoc agere, vt maiorum nobis delictorum venia non relaxetur? **Lectio xij.**

Sic & Pater meus cælestis faciet vobis, si non remisistis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris. Formidolosa sententia, si iuxta nostram mentem sententia Dei flectitur, atque mutatur: si parua fratribus non dimittimus, magna nobis à Deo non dimittentur. Et quia potest vnusquisque dicere: Nihil habeo contra eum, ipse nouit, habet Deum iudicem; non mihi curæ est quid velit agere, ego ignoui ei: confirmat sententiam suam, & omnem simulationem fictæ pacis euertit, dicens: Si non remisistis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. Cap. 18. c. 23.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Af-

similatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et cum cœpisset rationem ponere, oblat⁹ est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. Cū autem non haberet vnde redderet, iussit eum dominus eius vendari, & vxorem eius, & filios, & omnia quæ habebat, & reddi. Proci- dens autem seruus ille orabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Egred⁹ autem seruus ille, inuenit vnum de conseruis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens: Redde quod debes. Et procidens conseruus eius, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum. Videntes autem conserui eius quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narrauerunt domino suo omnia quæ facta fuerant. Tunc vocauit illum dominus suus: & ait illi: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sum? Et iratus dominus eius tradidit eū tortoribus, quoadusque redderet vniuersum debitum. Sic & pater meus cælestis faciet vobis, si non remisistis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Orauo.

Familiam tuam, quæ sumus Dñe, continua pietate custodi: vt à cunctis aduersitatibus te protegente sit libera; & in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per Dominum.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit autē * dominus seruo : Redde quod debes. Procidentem autem seruus ille rogabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

Ad Magni. Ana. Serue nequam, * omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sum? alleluia.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum. *Lectio ix. Cap. 22. b. 15.*

IN illo tempore: Absentes Pharisei, consilium inierunt vt caperent Iesum in sermone. Et reliqua. *Homilia sancti Hilarij Episcopi.*

In commen. in Matth. c. 23.

Frequenter Pharisei commouentur, & occasionem insinuandi eum habere ex præteritis non possunt. Cadere enim vitium in gesta eius & dicta non poterat: sed de malitiæ affectu, in omnem se inquisitionem reperiundæ accusatiōis extendunt. Namque à sæculi vitiis, atque à superstitionibus humanarum religionum, vniuersos ad spem regni cælestis vocabat.

Lectio x.

Igitur an violaret sæculi potestatem, de propositæ interrogatiōnis conditione pertentant: an videlicet reddi tributum Cæsari oporteret. Qui interna cognitionum secreta cognoscens (Deus enim nihil eorum quæ intra hominem sunt absconsa, non speculatur) afferri sibi denarium iussit, & quæsiuit cuius & inscriptio esset & forma. *Lectio xj.*

Pharisei responderunt: Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari

redhibendā esse, quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddenda esse, quæ Dei sunt. O plenam miraculi responsionem, & perfectam dicti cælestis absolutionem! Ita omnia inter contemptum sæculi, & contumeliam lædendi Cæsaris temperauit, vt curis omnibus & officiis humanis deuotas Deo mentes absolueret, cum Cæsari quæ eius essent, reddenda discernit. Si enim nihil eius penes nos resederit, conditione reddendi ei quæ sua sunt, non tenebimur.

Lectio xii.

Porro autem si rebus illius incubamus, si iure potestatis eius vtimur, & nos tamquam mercenarios alieni patrimonij procuratori subiciimus: extra querelam iniuriæ est, Cæsari redhiberi quod Cæsaris est; Deo autem quæ eius sunt propria, reddere nos oportere, corpus, animam, voluntatem. Ab eo enim hæc profecta atque austaretineamus: proinde condignum est, vt ei se totum reddant, cui debere se recolunt & originem & profectum.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. *Cap. 22. b. 15.*

IN illo tempore: Absentes Pharisei, consilium inierunt vt caperent Iesum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicētes: Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: dic ergo nobis quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an non? Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ? Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis: Iesus;

Iesus: Cuius est imago hæc, & superscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. *Oratio.*

Deus, refugium nostrum, & virtus: ad alto piis Ecclesiæ tuæ precibus, auctor ipse pietatis, & præsta: vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dñm.

Ad Benedictus, Añ. Magister, * scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, alleluia.

Ad Magnificat, Añ. Reddite ergo * quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo, alleluia.

Si sequens Dominica fuerit vltima post pentec. eius loco Pontificatus xxiv. vt infra: & Officiu huius vltimæ ponitur in Sabb. præcedenti, nõ in predicto Festo xij. Lect. alioquin ter. vi. vel alia similiter non impeditur.

DOMINICA XXIII.

post Pentecosten.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum. *Lectio ix. Cap. 9. c. 18.*

In illo tempore: Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens: Dñe, filia mea modò defuncta est. Et reliqua. *Homilia S. Hieronymi Presbyteri.*

Lib. 1. Comment. in Matth. c. 9.

Octauum signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam, nolens de mysterio veræ circumcisionis excludi: sed subintrat mulier sanguine fluens, & octauo sanatur loco: vt principis filia de hoc exclusa numero, veniat ad nonum, iuxta illud quod in Psalmis dicitur: *Æthiopia præueniet manus eius Deo: & Cum intrauerit plenitudo Gentium, tunc omnis Israhel saluus fiet.*

Lectio x.

Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius. In Euangelio secundum Lucam scribitur, quòd principis filia duodecim annos haberet ætatis. Nota ergo, quòd eo tempore hæc mulier, id est, Gentium populus cœperit ægrotare, quo genus Iudæorum crediderat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio xi.

Hæc autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in vrbe accedit ad Dominum, quia iuxta legem vrbibus excludebatur: sed in itinere ambulante Domino; vt, dum pergit ad aliam, alia curaretur. Vnde dicitur & Apostoli: Vobis quidem oportebat prædicari verbum Dei: sed quoniam vos iudicastis indignos salute, transgredimur ad Gentes.

Lectio xij.

Icebat enim intra se: Si tetigero fimbriam vestimenti eius, salua ero. Iuxta legem, qui mulierem menstruatam, aut fluentem sanguine tetigerit, immundus est. Ista ideo tangit Dominum vt sanguinis vitio etiam ipsa curaretur. Confide filia, fides tua te saluam fecit. Nec dixit: Fides tua te saluam factura est: sed, saluam te fecit. In eo enim quod credidisti, iam salua facta est.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. *Cap. 9. c. 18.*

In illo tempore: Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens: Dñe, filia mea modò defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuere. Et surgens Iesus sequebatur eum.

eum, & discipuli eius. Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero. At Iesus conuersus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines, & turbam tumultuantem, dicebat: Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. Et cum eiecta esset turba, intrauit: & tenuit manum eius. Et surrexit puella. Et exiit fama hæc in vniuersam terram illam. *Oratio.*

Absolue, quæsumus Domine, tuorum delicta populorum; vt à peccatorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per Dominum.

Ad Bened. Anz. Dicebat enim* intra se: Si tetigero fimbriam vestimenti eius tantum, salua ero.

Ad Magnif. Anz. At Iesus* conuersus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit, allel.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures xxiiij. tunc post xxiii. Dominicam, resumuntur, quæ eo anno supersuerunt post Epiphani. quoad Oratiõem, Homil. & Anas ad Benedictus; & Magnificat, hoc ordine.

Si Dñicæ post Pentecosten fuerint xxv. Dñica xxiiij. post Pentec. erit quæ est vj. post Epiph. Si fuerint xxvj. Dominica xxiiij. erit quæ est v. post Epiphaniam, & xxv. quæ

est vj. Si fuerint xxvij. Dñica xxij. erit quæ est iiij. post Epiphaniam, xxv. erit v. & xxvj. erit vj.

Si fuerint xxviii. Dñica xxiv. erit quæ est iiij. post Epiph. xxv. erit iiij. & xxvj. erit v. & xxvij. erit vj. & ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiiij.

DOMINICA XXXIII.

ultima post Pentecost.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum. *Lectio ix. Cap. 24. b. 15.*

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri. *Lib. 4. Comment. in Matth. c. 24.*

Quando ad intelligentiam prouocamus, mysticum monstratur esse quod dictum est. Legimus autem in Daniele hoc modo: Et in dimidio hebdomadis auferetur sacrificium & libamina: & in templo abominatio desolationum erit, vsque ad consummationem temporis, & consummatio dabitur super solitudinem.

Lectio x.

De hoc & Apostolus loquitur, quod homo iniquitatis, & aduersarius eleuandus sit contra omne quod dicitur Deus & colitur: ita vt audéat stare in templo Dei, & ostendere quod ipse sit Deus: cuius aduentus secundum operationem satanæ destruat eos, & ad Dei solitudinem redigat qui se susceperint.

Lectio xi.

Potest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cæsaris, quam Pilatus posuit in templo,

templo, aut de Adriani equestri statua, quæ in ipso sancto sanctorum loco vsque in præsentem diem stetit. Abominatio quoque secundum veterem scripturam idolum nuncupatur: & idcirco additur, desolationis, quod in desolato templo atque destructo idolum positum sit.

Lectio xij.

A Bominatio desolationis intelligi potest & omne dogma peruersum: quod cum viderimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclesia, & se ostendere Deum; debemus fugere de Iudæa ad montes, hoc est, dimissa occidente littera, & Iudaica prauitate, appropinquare montibus æternis, de quibus illuminat mirabiliter Deus; & esse in tecto, & in domate, quò non possint ignita diaboli iacula peruenire, nec descendere & tollere aliquid de domo conuersationis pristinae, nec querere quæ retrorsum sunt: sed magis serere in agro spiritualium scripturarum, vt fructus capiamus ex eo: nec tollere alteram tunicam, quam Apostoli habere prohibentur.

Sequentia S. Euangelij secundum Matthæum. Cap. 24. b. 15.

I N illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cùm videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat: tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua: & qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. Væ autem prægnantibus, & nutrientibus in illis diebus. Orate autem vt non fiat fuga vestra in hieme, vel sabbato. Erit enim

tunc tribulatio magna, qualis nõ fuit ab initio mundi vsque modo, neque fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere. Surgent enim pseudochristi & pseudopropheta: & dabunt signa magna & prodigia, ita vt in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. Ecce prædixi vobis. Si ergo dixerint vobis: Ecce in deserto est, nolite exire: ecce in penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, & paret vsque in Occidentem: ita erit & aduentus filij hominis. Vbicumque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilæ. Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellæ cadent de cælo, & virtutes cælorum commouebuntur: & tunc parebit signum Filij hominis in cælo: & tunc plangent omnes tribus terræ: & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa & maiestate. Et mitter angelos suos cum tuba, & voce magna: & congregabunt electos eius à quatuor ventis, à summis cælorum vsque ad terminos eorum. Ab arbore autem fici discite parabolam: cùm iam ramus eius tener fuerit, & folia nata, scitis quia propè est æstas: ita & vos, cùm videritis hæc omnia, scitote quia propè est in ianu. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiat. Cælum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt.

Oratio.

Oratio.

Excita, quæsumus Domine, tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propensius exequentes, pietatis tuæ remedia maiora percipiant. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum videritis * abominationem de-

solationis, quæ dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto; qui legit, intelligat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, * quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant: cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt, dicit Dominus.

PRO-

P R
SA

Directio
SANCTI SA
mentis, Com
Ad Vesper, Ma
* Cuius & Jacobi
Cuius & Jacobi
Oratio

D
Est, qui in
in mare ym
tatio per
be meritis adu
De Felix so
acru non fu
Duplex, vel be
xerit in Dica
riam si emul
Simpliciter aum
rem. Item feru
ing. Quoniam
Vigilia, vici
dictum est.

IN V
S. An
Si hæc Vig
nihil sit de
mo venerit
cum de Feria
bus general
tione de Vig
tam tenetur
currendis in
gama, & Quo
S. Felix S.
ia 11. de Vig
lubero p
S. Saturn